

UZASADNIENIE UCHWAŁY

komisji habilitacyjnej z dnia 10 stycznia 2025 roku zawierającej opinię w sprawie nadania dr. Piotrowi Koprowskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie polonistyka

Po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania w sprawie nadania dr. Piotrowi Koprowskiemu stopnia doktora habilitowanego, w tym z recenzjami, z których trzy zawierają konkluzje negatywne a jedna konkluzję pozytywną, komisja habilitacyjna po przeprowadzeniu dyskusji podczas posiedzenia, które odbyło się 10 stycznia 2025 roku stwierdziła, że dr Piotr Koprowski nie posiada w dorobku osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny polonistyka. Nie spełnia tego warunku przedstawiona w postępowaniu jako główne osiągnięcie naukowe monografia *Między sacrum i profanum. Biografia intelektualna Janusza Stanisława Pasierba* („Bonus Liber”, Rzeszów 2019, ISBN 978-83-65931-79-5), której głównymi mankamentami są:

- brak rzetelnego i jasnego określenia założeń metodologicznych, precyzji terminologicznej, wskazania teoretycznych założeń postępowania badawczego,
- wybór synchronicznej konstrukcji opracowania prezentującej rodzaj katalogu myśli w miejscu implikowanego tytułem pracy ujęcia diachronicznego, które umożliwiłoby pogłębioną analizę procesu tworzenia się i dojrzewania idei właściwych bohaterowi opracowania i jego rozwijającej się w czasie biografii intelektualnej,
- brak dbałości o logikę i spójność wywodu,
- brak precyzyjnej definicji kluczowego terminu – biografii intelektualnej,
- zaprezentowanie streszczeń fragmentów pism Janusza St. Pasierba zamiast analizy i interpretacji poszczególnych dzieł literackich z jednoczesnym brakiem świadomości zróżnicowania genologicznego przywoływanych tekstów,
- maniera niewyjaśniającej poszczególnych problemów dygresyjności oraz nieuzasadnionych zestawień,
- pretekstowe przywoływanie przykładów z utworów lirycznych jako ilustracji własnych tez autora książki,
- liczne błędy rzeczowe,
- prowadzące do interpretacyjnych nadużyć przypisywanie prezentowanym tekstom odległych i niemających uzasadnienia kontekstów,
- poważne luki w zakresie odniesień do ważnych i podstawowych pozycji literatury przedmiotu,
- nierespektowanie standardów formalnych właściwych publikacjom naukowym.

Opiniowana monografia, mimo braku informacji o tym w *Autoreferacie*, jak też pominięciu w wykazie osiągnięć naukowych, przy zdawkowej wzmiance na s. 643 książki z 2019 r., jest drugim, częściowo zmienionym wydaniem pracy opublikowanej pod tym samym tytułem w 2015 roku (Bernardinum, Pelplin 2015, ISBN 9788378235422). Pominięcie informacji o fakcie ponownego wydania (niezależnie od – także niewykazanego – zakresu i charakteru wprowadzonych zmian) prowadzi do wniosku, że mamy do czynienia z niezgodnym z zasadami etycznymi obowiązującymi w nauce powtórным wykorzystaniem własnego, wcześniej już opublikowanego tekstu. Oficjalne ustalenia, wynikające z informacji uzyskanych od ks. prof. dr. hab. Jana Sochonia, dodatkowo podają w wątpliwość fakt wykonania recenzji

wydawniczej wspomnianego drugiego wydania książki, w tym także uzyskania zgody na uwidocznienie nazwiska recenzenta w publikacji z 2019 roku, co prowadzi do wniosku, że prezentowana praca nie spełnia formalnego wymogu, niezbędnego do uznania jej za monografię naukową.

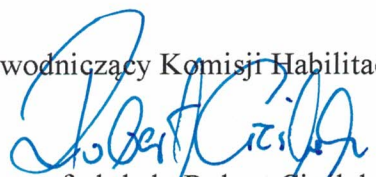
Przedstawione przez habilitanta do oceny w toku prowadzonego postępowania dwie kolejne publikacje książkowe (*Między podmiotowością jednostkową a oddziaływaniem społecznym. Szkice z historii*, 2019 oraz *Między realnym sensem a odczuciem autentyczności. Poezja polska po 1989 roku (w oglądzie historyka idei)*, 2022) nie spełniają kryteriów naukowych i są z jednej strony zbiorem pseudofilozoficznych esejów, z drugiej pracą proponującą dyskurs publicystyki kulturalnej w miejsce dyskursu naukowego, co łącznie nie wzbogaca wiedzy na temat poezji polskiej XX i XXI wieku i nie stanowi wkładu w rozwój dyscypliny polonistyka. W odniesieniu do publikacji z roku 2022, podobnie jak w przypadku książki wskazanej jako główne osiągnięcie naukowe, należy podać w wątpliwość fakt rzetelnego zrecenzowania pracy przez osobę uprawnioną do przygotowania opinii wydawniczej monografii naukowej; nie sposób bowiem ustalić kto faktycznie kryje się pod nazwiskiem wydrukowanym jako nazwisko recenzenta.

Dr Piotr Koprowski nie wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, bowiem swój badawczy życiorys związał wyłącznie z jedną polską uczelnią – Uniwersytetem Gdańskim, a wymienione w dokumentacji uczestnictwo w krajowych konferencjach naukowych o różnorodnym zasięgu, jak też dotycząca zagadnień historii Rosji współpraca z dr. Christophem Lachmannem, czy współpraca z polskimi wydawnictwami oraz instytucjami kultury nie są wystarczające, aby uznać, że wnioskodawca spełnił w ten sposób wymóg nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w postaci wykazywania się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, określony w art. 219, ust. 1, pkt 3 Ustawy.

Ponieważ więcej niż dwie recenzje sporządzone w toku postępowania habilitacyjnego prowadzonego na wniosek dr. Piotra Koprowskiego są negatywne, w związku z art. 221 ust. 10 Ustawy oraz § 8 ust. 3 Uchwały Senatu opinia komisji habilitacyjnej wyrażona w niniejszej uchwale nie może być pozytywna. Zgodnie z § 8 ust. 2 Uchwały Senatu uchwała komisji habilitacyjnej zawierająca opinię w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego jest podejmowana bezwzględną większością głosów przy udziale co najmniej sześciu członków komisji habilitacyjnej, w tym przewodniczącego i sekretarza. Kandydat nie złożył wniosku o podjęcie uchwały w głosowaniu tajnym. Uprawnionych do głosowania było 7 osób, głosowało 7 osób, oddając 7 głosów ważnych. Za wyrażeniem negatywnej opinii oddano 7 głosów, przeciw oddano 0 głosów, wstrzymało się od głosu 0 osób.

Wobec tego za wyrażeniem negatywnej opinii w sprawie nadania dr. Piotrowi Koprowskiemu stopnia doktora habilitowanego oddano wymaganą bezwzględną większość głosów.

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

prof. dr hab. Robert Cieslak